

Forhandling

Agnete Laustsen (KF):

Forleden kunne Berlingske Tidende berette om en veritabel eksplosion i antallet af love, forordninger, osv. Lovsamlingen er således siden 1991 steget med 8,3 pct. og antallet af bekendtgørelser med 19,5 pct., så det er egentlig ikke noget under, at borgerne ofte føler sig fortabte i lovjunglen.

Nu står vi så her med et konkret eksempel på et efter konservativ opfattelse aldeles overflødig lovforslag. Det skal i ca. et halvt år, nemlig til slutningen af året, regulere et område, nemlig reklamer i forbindelse med lægegerning, til trods for at ministeren har lovet, at der inden dette tidspunkt, altså udgangen af 1995, fremsættes et nyt lovforslag af mere sammenhængende karakter, og til trods for at ministeren selv oplyser, at der overhovedet ingen problemer har været med reklamer under den nugældende lovgivning.

Vi vil derfor meget gerne støtte også den nuværende regering i at opnå det, som vi vel alle sammen kan ønske os, nemlig en bremse på lovmaskineriet, og vi vil gerne her give et praktisk eksempel på, at det kan lade sig gøre. Derfor indstiller vi dette lovforslag til forkastelse ved tredje behandling.

Jens Vibjerg (V):

Ved lovforslagets første behandling sagde jeg, at Venstre ikke på daværende tidspunkt kunne give sin tilslutning til det. Jeg gav også tilsagn om et konstruktivt arbejde i udvalget med henblik på en ordentlig belysning af problemstillingen.

Årsagen til, at vi ville afvente udvalgsarbejdet før endelig stillingtagen, var for det første, at Konkurrencerådet havde truffet en klar afgørelse gående ud på, at Lægeforeningens kollegiale regler om annoncering og reklameadgang blev ophævet pr. 1. juli 1994 – og for det andet skal man jo kun lovgive, når der er en klar grund til det. Det er jo sådan, at hver gang vi lovgiver, devaluerer vi den øvrige lovgivning. Jo flere love og regler, des mindre respekt for dem.

Endvidere har regeringen besluttet at nedsætte et udvalg, der skal gennemgå reklamereglerne på sundhedsområdet. Derfor var mit råd, at også lægernes reklameadgang skulle gøres til genstand for behandling i det særlige udvalg, hvor hele sundhedssektoren kunne ses under ét, så vi kunne få rimelig ensartede regler. Et råd, sundhedsministeren ikke har lyttet til.

Vi har i udvalget stillet en række spørgsmål, og svarene bekræfter, at det på nuværende tidspunkt vil være helt overflødig at gennemføre denne lovgivning. På spørgsmålet, om der har vist sig problemer siden liberaliseringen den 1. juli 1994, svarer sundhedsministeren jo klart, at der siden ophævelsen af de kollegiale regler i praksis ikke har vist sig problemer med annonceringen på lægeområdet.

Skal vi lovgive om tænkte problemer, ja, så bliver der nok at lovgive om.

Endvidere har vi spurgt, hvordan regeringen vurderede de økonomiske konsekvenser, såfremt lovforslaget ikke vedtages, og her er ministerens svar lige så klart: Den udvidede reklameadgang på området har indtil nu ikke medført stigende offentlige sundhedsudgifter.

Derfor kan jeg også på Venstres vegne sige, at på den baggrund er vi imod lovforslaget.

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne naturligvis klart udtrykke min opbakning til de tidligere ordførere i, at dette lovforslag er endnu et eksempel på ganske overflødig lovgivning. Det er jo klart fremgået under udvalgsbehandlingen, at det også er overflødig i relation til, at der ingen – ingen, understreger jeg – problemer er med annonceringen. Jeg synes, det er på høje tid, at man også viser tillid til netop lægestanden.

I relation til, at der ikke har været problemer, bør man ikke sige: Jamen det kunne jo være, at der kom problemer på et eller andet tidspunkt, for så kunne man jo på mange andre områder gå ind og sige, at vi skal have lovgivning, vi skal have regulering her og dér og alle vegne. Det er og bliver et utrolig negativt spor, vi kommer ind på, hvis det virkelig skal være den politik, der skal føres fremover. Vi må naturligvis den anden vej. Vi må reducere og forenkle lovgivningen.

Og dermed skal Fremskridtspartiet endnu en gang, som vi også har udtrykt det i vores betænkningssbidrag, opfordre til, at man tager klart afstand fra et ganske overflødig forslag som dette.

Jeg vil også sige, at vi mener, at man bør lytte til, hvad en offentlig institution som Konkurrencerådet udtaler. Efterhånden ser vi flere og flere områder, hvor man ikke tager hensyn til Konkurrencerådet. Den kompetence, det står for, undergraver man mere eller mindre, og det synes jeg er under al kritik.